

holmængden i et Quantum Spiritus ved Brug af Gradestoffen, vilde det dog have overordentlig Bønskelighed at føre Kontrolten; men det er jo ingenlunde Tilfældet. En Undersøgelse af Ølets Spritholdighed endog med det nyeste og for ikke lang Tid siden opfundne bekvemme Apparat kræver mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ Time for hver enkelt Undersøgelse, ikke at tale om, at det er Noget, der ikke lader sig praktisere i fri Luft paa hvert Sted, hvor man træffer en Lønbe Øl, saa at denne Undersøgelse af Ølets Styrkegrad vil være en Umulighed for Kontrolten at gennemføre, naar den skal finde Sted rundt omkring, hvor slikt Øl kunde antreffes, ikke blot i Bryggerier, men ogsaa udenfor Bryggerier. Den gamle Regel, at naar man vil en Ting, maa man ogsaa ville Midlerne dertil, finder i fulbeste Maal Anvendelse her. Vil man have en Ølstat, begrændset til de kostbarere Ølforter, ser jeg ikke rettere, end at kun den ene Bei bliver tilbage: at beskaffe de Bryggerier, der producere det skattepligtige Øl, medens de andre gaa fri for Staten. Jeg skal endvidere bemærke, at det ikke har staaet for mig saaledes, da Lovforslaget blev affattet, at der er nogen Fordel for Fabrikanten forbunden med den dobbelte Produktion, som ikke ligesaa godt kan naas ved at drive hver af Produktionsvirksomhederne for sig. Ser er jo ikke Tale om at forbyde, at disse to Virksomheder kunne være forenede paa en Haand, men her er kun Tale om at forbyde, at de ere forenede i samme Lokale; det er hele Sagen. Nu ser jeg ikke rettere, end at dersom det skulde have en saadan afgjort Fordel, at der i Forbindelse med det skattepligtige Øl — jeg vil for Nemheds Skyld kalde det Baierskøl — blev brygget ogsaa almindeligt Husboldningsøl, Svidtøl — dersom det havde saadan afgjort Fordel, at disse to Produktioner gik Haand i Haand og i samme Lokale, er det for mig uforlaabeligt, at vore største Bryggerier i Landet ialtsald have overset, at der er en saadan Fordel forbundet med denne Tilvirkning, thi deri tror jeg ikke at feile, at vore største Bryggerier her i Landet drive kun den ene Virksomhed. Altsaa har jeg antaget og antager fremdeles, at der ikke er noget Tab forbundet med, at man ikke samtidig af samme Naastof kan tilvirke begge Arter af Produkt. Naar det erede 7de kongevalgte Medlem (Rayser) bemærkede, at det dog var en væsentlig Fordel for de mindre Bryggerier at kunne producere begge Arter af Øl samtidig, beror dette jo paa, at disse mindre Bryggerier ikke kunne gjøre Regning paa en tilstrækkelig stor Afsetning for en ensidig Produktion, men jeg ser ikke, at denne Indvending egentlig angriber Lovforslagets Ræsoner; thi, som sagt, den samme Brygger kan jo med det samme Personale, med de samme faste Driftsudgifter meget godt drive begge Arter Bryggeri, men kun ikke i samme Lokale; det er jo det Æneste, der forhindres ved

Lovforslaget. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at man ikke med Frie principielt kan anke mod denne Side af Lovforslaget, men ganske vist kan man gjøre gjældende, at der kan være en Ubillighed overfor dem, der nu faktisk drive begge Virksomheder i Forening, ved paa engang at aflære dem Fortsættelsen af denne Virksomhed. Det erkjender jeg, men jeg antager ogsaa, at man ved nærmere Overveielse af Sagen nok vil finde Midler, hvorved man vil kunne — i Righed med den Behandling, man har tiltænkt de letteste stillede Brændevinsbranderier — bringe saadanne Ølbryggerier paa en nogenlunde taalelig Maade over denne Overgang fra det dobbelte System til det enkelte. Det Hele er, om jeg maa gjentage det, kun et Spørgsmaal, om den dobbelte Drift skal kunne fortsættes i et og samme Lokale eller ændres til at drives i to forskellige Lokaler. Det er det Hele, hvorom det dreier sig. Imod den generelle Produktbeskatning, som jo har fundet Talsmand her, har jeg endvidere den Indvending, at efter det nordamerikanske System — og Amerika er det eneste Sted, hvor det er gennemført — gjør man ikke nogen som helst Forskel paa Ølets Styrkegrad eller Kvalitet. Alt Øl, det allerstærkeste og det allertyndeste, betaler ens, men Sandsynligheden er ganske vist for, at kun det første bliver leveret fra Bryggerierne, idet det ialtsald ved en klækelig Skatteydelse sandsynligvis vil betale sig for Bryggeren kun at lade meget stærkt Øl udgaa fra sit Bryggeri, thi det kan bagefter let sædes op til Husboldningsbrug, naar det kommer udenfor. Dette forekommer mig at være en meget væsentlig Anke imod det amerikanske System, at det efter min Mening er en Umulighed at gradere Ølet til Beskatning — en Umulighed. Jeg skal derimod indrømme, at naar man indskrænker sig til kun at lægge Skatten paa de Bryggerier, der enten bruge Selvangivelse, eller hvorom man ved Undersøgelse finder, at de gaa ind under Skattebestemmelsen, saa vil man kunne følge ogsaa det engelske System. Man vil da kunne undersøge Ølets Kvantitet og Kvalitet og derefter udregne Skatten, og jeg vil endog indrømme, at man derigennem faar en lidt større Sandsynlighed for, at man beskatter Ølet efter dets Værdi end ved blot at beskaffe Maltet. Den Indvending imod det foreslaaede System, at det er infonsekvent at ville en saadan Ølbeskatning, forsaavidt den er i Uoverensstemmelse med den Beskatningsmaade, der er foreslaaet for Spiritilvirkning, tror jeg ikke holder Stik, og jeg tror, at det erede kongevalgte Medlem (Rayser) har fuldstændig Ret i den Betragtning, han derom fremsatte. Der er jo dog en meget stor Forskel paa, om man i en Virksomhed, saaledes som det hidtil her er flet ved Brændevinsbrændingen, lægger Kontrolten og Skatteudmaalingen midt ind i Produktionen, eller om man, saaledes som i Ølloven